

MUISTOLAUSE VÄRSSYT

- 1. Autuaat ne ihmiset, joilla on voimansa sinussa. Ps. 16:6*
- 2. Ihminen on kuin tuulen henkäys, hänen päivänsä kuin pakeneva varjo. Ps.144:4*
- 3. Ihmisen elinpäivät ovat niin kuin ruoho. Kun tuuli käy hänen ylitsensä, ei häntä enää ole. Mutta Herran armo pysyy iankaikkisesti. Ps. 103:15–17*
- 4. Herra on minun paimeneni, ei minulta mitään puutu.*
- 5. Viheriäisille niityille Hän vie sinut lepäämään.*
- 6. Herra, nyt sinä lasket palvelijasi lepoon.*
- 7. Jeesus sanoi: ”Minä olen ylösnousemus ja elämä. Joka uskoo minuun, saa elää, vaikka kuoleekin”.*
- 8. Saapui luokses Herra hiljaa, nouti kotiin väsyneen, herätä sait aamuun taivaan, päivään iankaikkiseen.*
- 9. Ota syliis, olen loppuun väsynyt, ota syliis en muuta pyydä nyt. Ota hiljaa kämmenelles, Jumala, niin hyvä väsyneen on siihen nukkua.*
- 10. Elo mainen kun iltaan raukes, oli tyyntä ja rauhaisaa niin. Joku portti vaan hiljaa aukes ja se iäksi suljettiin.*

11. *Unen purppurasiltaa
pitkin tule – kun kaipuu on
lohduton, pidä kädestä
kiinni silloin kun minulla
vaikeinta on. – Ja luokses
kun tulen – milloin? Ole
minua vastassa silloin.*
12. *Aurinko laskee ja
pitenee varjot, aika on eron
ja jäähyväisten. Poissa on
ystävä kallehin.*
13. *Herra, sinun luonasi
on väsyneen hyvä olla.*
14. *Ei yllättäen, liian
äkkiä kuitenkin tuli lähtösi
iäinen. Ei auttanut apu
ihmisten, ei rukous,
rakkaus läheisten.*
15. *Tuli enkeli taivaasta
vierelle sairaan, näki ukin
(mummin) väsyneen, pienen
ja hauraan. Kietoi
mukaansa rakkaamme,
kantoi Jumalan luokse.*
16. *Käy enkeli vierelläs
taivaanrantaan. On
kulkusi keveä, jalkasi
kantaa. Ei kipua tunneta
taivaan tiellä, ovat monet
rakkaat vastassa siellä.*
17. *Poissa ovat tuskat, ohi
arkinen työ, vain lempeät
mainingit rantaan lyö. Isän
kotiin matkaaja palaa.*
18. *Saatan äitiä (isää)
viimeisen kerran, surun
myötä kotiin armon
Herran. Saatan uneen
rauhaisaan isän (äidin)
vierelle nukkumaan.*
19. *Emme pyytäneet
päiviä lisää, vaan hiljaa
kutsuimme Taivaan Isää.
Ota rakkaamme syliisi,
taivaaseen kannan. Käsin
hellin peittele, levätä anna.*

20. *Kädet ahkerat, paljon
uurastaneet lepoon
hiljaiseen ovat vaipuneet.
Sinä ansaitset kiitoksen
kauneimman, ikilevon
pyhän, rauhaisan.*
21. *Levolle lasken luojani,
armias ole suojani, sijaltani
jos en nousisi, taivaaseen
ota tykösi.*
22. *Side viimeinen
kotimme lapsuuden näin
hiljaa katkesi sammuen.
Sinulle kiitokset
kauneimmat tahdomme
antaa. Sinut vierelle isän
(äidin) nukkumaan kantaa.*
23. *Kaikk` on niin hiljaa
mun ympärilläin, kaikk` on
niin hellää ja hyvää. Kukat
suuret mun aukeevat
sydämässän ja tuoksuvat
rauhaa syvää. (Eino Leino)*
24. *Ei riittänyt taito
ihmisen, ei rakkaus, rukous
läheisten, ei toiveesi halu
elämään. Se tieto vain
lohduttaa, on olosi nyt
helpompaa.*
25. *Pois sä lähdit surun
mailta rauhan, onnen
satamaan.*
26. *Ei lähtöäs todeksi
uskoa vois, niin äkisti
lähdit sä luotamme pois.
Vain muistot ja rakkaus
jäljellä on, vain kaipaus
suuri ja sammumaton.*
27. *Kun aamu saapui, niin
matka päättyi ja uneen
uuvutti väsyneen. Ei tunnu
tuska ei vaiva mainen.*
28. *Saisipa jokainen
lähteä näin: Kauniisti,
hiljaa, yllättäin. Mielessä
on muistot vuosien.*

29. *Kun aamu saapui, niin matka päättyi ja uneen uuvutti väsyneen. Ei tunnu tuska, ei vaiva mainen, on rauha saapunut sydämeen.*
30. *Väsyneenä silmäsi suljit, siihen hiljaa nukahdit, yli rajan silloin kuljit, rauhan rannan saavutit.*
31. *Oli sulla sydän lämmin hellä, paikka siellä meillä jokaisella. Mitään et pyytänyt, kaikkesi annoit, meitä muistit ja huolta kannoit.*
32. *Muistosi kaunis voimia antaa, surun raskaan hiljaa kantaa.*
33. *Niin paljon rakkautta saimme sulta niin monta ajatusta siunaavaa, siks` yhä loistaa sydämesi kulta, on muistot jäljellä vaan.*
34. *Tyhjänä seisoo nyt kiikkustuoli, tyhjinä kaikuvat askeleet, on silmissäin kyynelten veet.*
35. *Side lämpöinen kotiimme lapsuuden näin katkesi hiljaa sammuen. Uni ikuinen tuuditti äidin (isän) pois, vaan muistoja mikään, ei himmentää vois.*
36. *Sinulle kiitokset kauneimmat tahdomme antaa, sinut nukkumaan äidin (isän) vierelle kantaa.*
37. *Nuku rauhassa äiti (isä) kulta, elon huolet loppuivat sulta. Luo isän (äidin) kaipasit joka ilta - sua sinne ohjaa nyt kaarisilta.*

38. *Tartu käteen äidin
armaan, hän sua vastassa
on varmaan.*
39. *Jälkeesi jäi piha
hiljainen, sen puut ja
pensaat lintuineen, käy
enkeli kanssasi nyt.*
40. *Kiitos valoisista
vuosista, jotka meille
annoit. Sydämessämme on
ikuisesti oleva aurinkoinen
kammio vain sinulle.*
41. *Siellä kukkia täynnä
on maa, sydän väsynyt
levätä saa. Kevyt kulkea
on, ei ahdistusta siellä, ei
tuskaa tunneta taivaan
tiellä.*
42. *Peltojen ja järvien
vaiheilla soi sävel, jäi
jälkeesi kättesi työt.*
43. *Takana elämän tuulet,
edessä rauha, ikuisuus.*
44. *Pitkän, onnellisen
yhteisen elämän rakkaani
kanssa taivallettuani,
jäljellä on suunnaton ikävä
ja kaipuu.*
45. *Vaikka tiemme erkani
maan päällä, jäi meille
muistojen silta. Sillä sillalla
kanssasi saamme olla joka
ainoa päivä ja ilta.*
46. *Aurinkoiset muistot
yhteiseltä taipaleelta
peittävät surun. Kiitos
kaikesta.*
47. *Olet saapunut
ikuisesti humisevan meren
rannalle, metsien ja
niittyjen väsymätön
vaeltaja.*
48. *Äiti (Isä) niin paljon
jäi puhumatta, niin paljon
sanomatta.*

49. *Me näimme voimasi vähenevän, tiesimme lähtösi lähenevän. Muistosi kaunis vie eteenpäin meitä, vaikka on sydän, silmät täynnä kyyneleitä.*
50. *Kiitos rakkaudestasi ja huolenpidostasi, kiitos jokaisesta yhteisestä päivästä.*
51. *Suru suuri, suunnaton kaipuu, tyhjänä muistojen tulevat sivut.*
52. *Ajasta, kertyneistä muistoista onnellisina, kiitollisina, meillä oli Sinut.*
53. *Aamuna kauniina syksyisen, emme tienneet se sinun on viimeinen.*
54. *Olit viimeinen side lapsuutemme kotiin.*
55. *Jäi elämään kaipaus ja suru, mutta valoisa muistosi meitä lohduttaa. Tiedämme sun hyvä olla on.*
56. *Syksyn tuulilta pyydämme hiljaa, te hellästi puhaltakaa. Kun kuljette yli sen kummun missä mummomme (vaarimme) uinahtaa.*
57. *Rakkaus, jonka jaoimme ei kuole milloinkaan. Kerran kohtaamme toisemme taas uudestaan.*
58. *Vaikka lähtöäsi tiesin odottaa, ero sinusta, äiti (isä), on vaikeaa.*
59. *On vain hiljaisuus ja suru sanaton, mutta me tiedämme, sun hyvä olla on.*

60. On lähdön hetki
salainen, vain Luoja yksin
tietää sen.

61. Ken tulkita vois
tarkoituksen sen, me
seisomme hiljaa vaiti
nöyryten.

62. Oli sydän sulla
lämmin, hellä. Oli siellä
paikka meillä jokaisella.
Paljon et pyytänyt, silti
kaikkiesi annoit.

63. Meitä kaikkia autoit
ja huolta kannoit. Sinä
unen ansaitset rauhaisan ja
kiitoksen kaikkein
kauneimman.

64. Yö kun aamuksi
vaihtui, tuli tyyntä ja
hiljaista niin, yksi portti
vain hiljaa aukes ja se iäksi
suljettiin

65. Niin kaunis on maa,
niin korkea taivas. Soi
lintujen laulussa kukkivat
kunnaat ja varjoiset veet.

66. Lähti lentoon enkeli
taivaan, tuli luokse
väsyneen, sairaan.
Kosketti hellästi posken
nukkaa, silitti hiljaa
hopeista tukkaa. Otti
siivilleen äitimme armaan,
vei turvaan paikkaan
varmaan, luokse Jumalan
Kaikkivaltiaan.

67. Sydän tuntee surun,
kaipausten, kun elon
siteet kerran katkeaa. On
jäähdyväisten aika.

68. Suuret ajatukset
tulevat aina sydämestä.
Valaise huomispäivä
tämän päivän valolla.

69. *Syksyiset taivaan
tuulet, sinut mukaanne
ottakaa. Ja hellästi
kantakaa sinne, missä
uupunut levätä saa.*

70. *Vähän pyysit, paljon
annoit, kiittämättä ne
minulta jäi. Äiti,
sydämessäni paikkasi on
aina. Siunattua matkaa
isän luokse.*

71. *Siunatut olkoon
äidin työt, kehdon ääressä
valvotut yöt, huolten
arjet ja pyhät hartaat,
eväät, ohjeet ja neuvot
rakkaat, siunatut jalkain
askeleet, silmäin salatut
kyyneleet.*

72. *On Äidin neuvot
loppuneet, Hän hiljaa
nukkui pois. Näin emme
olis tahtoneet, on meiltä
paljon pois.*

73. *Kiitos yhteisistä
päivistä lapsuuden, kiitos
vuosista jälkeen sen. Sua
kaipaam aina, Sisko
kultainen.*

74. *Kauniina nauhana
vuosien päivät helmenä
jokainen muistoksi jäivät.
Elämän päivien ketju on
kallis, helmist`ei
yhdenkään kadota sallis.*

75. *Sinä odotit kevättä,
kesää uutta, sen valoa,
lämpöä, suloisuutta. Sait
kauneimman, ihanan
uuden maan, jäimme
sinua kyynelin
kaipaamaan.*

76. *Kauniina kesäisenä
päivänä kultainen sydän
hiljeni. On niin vaikea
kestää lähtösi, suuri ja
sanaton on surumme.
Rakkaat muistomme ovat
lohtunamme.*

77. *Nukuit valohon
keväimen, nukuit
tuoksuun kukkasten,
kevätlintujen lauleloon.*

78. *Rakas Äiti ja
Mummi, hymyhuulin sä
kuljit aina vaan, olit
valmis kaikkesi
antamaan. Tuli vuorosi
lähteä pois, emme millään
vielä sua antaneet ois.*

79. *Kiitos yhteisistä
päivistä lapsuuden, kiitos
vuosista jälkeen sen. Sua
kaipaam aina veli
kultainen.*

80. *Surun tulevan vaikka
jo aavistaa, silti toivoo ja
rakastaa.*

81. *Ajatuksin hellin
lämpöisin menneet
muistot kokoamme. Unen
ansaitset rauhaisan ja
kiitoksen hiljaisen
kauneimman.*

82. *Nyt olet vapaa ja
mukana tuulen. Saat
kulkea rajoilla
ajattomuuden. Olet
kimallus tähden, olet
pilvenlento, olet kasteessa
aamun pisara hento.*

83. *Et ole poissa, vaan
luoksemme saavut
mukana jokaisen nousevan
aamun ja jokaisen
tummuvan illan myötä
toivotat meille hyvää
yötä.*

84. *Jeesus sanoo: "Älköön
teidän sydämenne olko
murheellinen. Uskokaa
Jumalaan ja uskokaa
minuun". Joh. 14:1*

85. Hän lähti siunaten
rakkaitaan, hän kotona
on, uusi elämä siellä. Me
viivymme hetkisen itkujen
tiellä, ja kohtaamme
loistossa aamun uuden.
86. Ei kuolema ole
arvoitus, joka kerran
ratkeaa, se on ihmisen
ihana oikeus, ikuiseen
nukahtaa.
87. Sydän uupunut levon
sai, valkeni ikuinen
sunnuntai.
88. Vei kotiin Herra jo
uupuneen, tien pitkän
kulkea antoi.
89. Enkelit soittavat
kellojaan, sua odottaa
luokseen jo Luojan.
90. Ei pelkoa taivaassa,
vain rauha ja ikuisuus.
91. Herra on antanut
meille elämän, Hänen
kädessään on myös
lähtömme hetki.
92. Surun kyynelten
lävitse loistavat onnellisten
päivien muistot.
93. Joka hetkestä kiittäen
elät sydämässäni.
94. Aamunkoitosta
iltaruskoon kulkija
elämän taivaltaa.
Määränpäähänsä
saapuessaan saa nukahtaa.
95. Tomu palajaa maahan,
niinkuin on ollutkin, ja
henki palajaa Jumalan
luo, joka sen on
antanutkin.
96. Katkesi elon raja,
aukesi rauhan maja, jäi
jalon elämän muisto.

97. *Kauniit muistot
voimaa antaa, surun
raskaan hiljaa kantaa.*
98. *Hetket hiljaiset jälkeesi
jäivät kullaten muistojen
kirkkaimmat päivät.*
99. *Hyvä paimen rakastaa
pientä, pientä karitsaa.
Kantaa kunnes laskee sen,
helmaan Isän Taivaisen.*
100. *Hyvän ihmisen muisto,
miten mieltä se lämmittää,
miten aina sen soinnusta
sieluun sävel pieni soimaan
jää.*
101. *Hän, joka antaa surun,
antaa myös lohdutuksen.*
102. *Loppui tuska tuli
rauha, uni kaunis ikuinen.*
103. *Väsynyt sielu rauhan
sai, valkeni ikuinen
sunnuntai.*
104. *Ei syki enää sydän
lämpöinen, on poissa rakas,
läheinen. Kuvasi suljemme
sydämen kätköihin.*
105. *Uupunut matkaaja
rannalla himmeän maan,
astui aurinkolaivaan,
suureen, valkeaan.*
106. *Soitteli tuuli jo kauan
meille suruviestiä hiljalleen.
Katseli aikaa elämän
Herra, kutsui pois sairaan
ja väsyneen.*
107. *On paikkasi tyhjä ja
korvaamaton, kaipaus
suuri ja sanaton.*
108. *Hiljaa siirryimme lepoon
iäiseen, Luojan suloiseen
suojelukseseen.*
109. *Hetket hiljaiset jälkeesi
jäivät kullaten muistojen
kirkkaimmat päivät.*

110. Hän, joka antaa surun,
antaa myös lohdutuksen.

111. Ihana on se tie, joka
meidät rauhaan vie.

112. Ilta on tullut, Luojaani,
armias ole suojani.

113. Jokainen päivä on yhtä
lähellä ikuisuutta.

114. Ylitse elämän, ohi
kuoleman rajan, Jumala
vienyt on vaeltajan.

115. Viheriäisille niityille
Hän vie minut lepäämään.

116. Vierellensä kulkemaan
sai hän oppaan parhaan,
Herra kantaa hellin käsin
hänet taivaan tarhaan.

117. Vain heille on annettu
levonmaa, kuin kehto se
heitä keinuttaa.

118. Vaan ylitse kaikkien
kyynelten tuhat muistoa
meidä lohduttaa. Ne
tallissa päivien menneiden
– tuhat muistoa kultaakin
kalliimpaa.

119. Täyttyi määrä päivien,
joutui päivä iltaan.
Kääntyi katse taivaan
kaarisiltaan.

120. Tämä varjojen maa, jää
kauas taa, vihdoin väsynyt
sydän levon saa.

121. Täällä pohjantähden
alla on nyt kotomaamme,
mutta tähtein tuolla puolen
toisen kodon saamme.

122. Tomu palajaa maahan,
niin kuin on ollutkin, ja
henki palajaa Jumalan luo,
joka sen on antanutkin.

123. Takana elämän tuulet,
eessä rauha – iäisyys.

124. Säveltä hiljaisuuden
sanat ei häiritä saa.
Kirkkaus ikuisuuden
ihmistä koskettaa.

125. Surun kyynelten lävitse
loistavat onnellisten
muistojen kultaiset säteet.

126. Sun suojassasi, Jumala,
mä olen aina turvassa.
Yöllä sekä päivällä sä olet
aina lähellä.

127. Soi temppelin kellot
hiljaa. Elon Herra on
niittänyt viljaa, surun
tuonut on tullessaan.

128. Soi holvistossa sävel
hiljainen, on matka
päättynyt, on aika
jäähyväisten.

129. Sinun turvasi on
ikiaiikojen Jumala, sinua
kannattavat iankaikkiset
käsi-varret.

130. Sinua, Herra, kiitän
elämästä, päivistä
menneistä ja myöskin tästä.
On kädessä kulku
kohtalon. Tahtosi, Isä,
tapahtuukoon.

131. Sinessä lintu liittää –
pilviä tuuli tuo kera
kaipausten – kiitosten
siivin siirrymme Jumalan
luo.

132. Silmät alas luotuna,
ripsillä kyyneleet – suru
ikimuistoinen etten
mistään löydä lohdutuksen
sanaa.

133. Siellä on polut tasaiset
astua. Siellä ei silmät voi
kyyneliin kostua. Siellä on
vihreät kunnaat ja lehdot.

134. *Rakas ystävä ei
koskaan kuole. Hän elää
ajatuksissamme,
sydämissämme,
muistoissamme.*

135. *Päivät kirrkaat,
päivät kyöneiset siunaa
Herra.*

136. *Päätti pitkä kaari
elon, väsynyt on saanut
levon. Nuku unta
rauhaisaa.*

137. *Päämme nyt painuu ja
sydän on hiljaa, me
nöyryimme edessä Luojan.*

138. *Poissa on tuska, ohi on
arki ja työ.*

139. *Purjehdus on
päättynyt. Vain lempeät
mainingit rantaan lyö –
Isän kotiin matkaaja palaa.*

140. *Pois juoksee aika
joutuisaan, me väistymme
kuin varjo vaan. Mutt' alla
kaikein vaiheitten on
armos iankaikkinen.*

141. *Pitkä on päivien retki
illan himmeyteen. Yksi on
autuas hetki kivusta
uupuneen; nukkuu siintoon
illan.*

142. *Onnellinen hän, joka
päänsä taitaa painaa
iankaikkisen Isän syliin.*

143. *On siellä ikuinen kesän
maa, sydän uupunut levätä
saa.*

144. *On rauha taivaassa
ikuinen, olo Luojan luona
turvallinen.*

145. *On päivä päättynyt, on
tullut ilta. Uus' kotiranta
oottaa soutajaa.*

146. On luonain hän kun
jätän tämän maan ja Isän
kotiin mä muutan ihanaan.

147. On lempeä levonmaa,
unen kaarisilta sinne
johdattaa.

148. On Jumalan kädessä
ihmisen tie. Hän
matkamme määrää ja
perille vie.

149. On hiljainen
taivaanranta, eikä lintujen
laulu soi. Ei kuoleman
tarkoitusta aina ymmärtää
voi.

150. On ajaton avaruus
arjesta irronnut ikuisuus,
on rauha, hiljaisuus.

151. On aika silmät sulkea
ja lepoon painaa pää.
Herran käsi siunaava, sun
otsallesi jää.

152. Oi riemun rikkautta
ylhäällä taivaassa, oi
ihmekirkkautta, iloa
ikuista.

153. Nyt aukesi Sulle portti
viimeinen valoon ja lauluun
lintujen.

154. Nyt nukut ikiunta,
rauhallista, tuskatonta.

155. Nuku unta nyt tyyntä
ja lempeää, lepää Jumalan
kämmenellä.

156. Niin turvaisaa, Herra,
Sun rauhaasi on nukahtaa.

157. Niin lyhyt askel ajasta
ikuisuuteen, niin kapea
raja, välillä taivaan ja
maan.

158. Niin lempeänä leviää
hiljaisuus, niin säteilevä
taivaan avaruus.

159. Niin lähdit enkeli
kultainen, luo taivaan
omien enkelten.

160. Niin hiljaa enkeli
kulkua johti, elon virran
valkeita rantoja kohti.

161. Katsoi Herra ajan
täyttyneen kutsui luokseen
väsyneen.

162. Kaikki elon siteet
kerran katkeaa, muistojen
kauniit kiteet ainiaaksi jää.

163. Jätit jäljen ihanan,
kaaren kauniin, loistavan,
lensit syliin Jumalan.

164. Jäi jälkeesi kaipuu jäi
sanaton suru.

165. Jumala on minun
sydämeni kallio ja minun
osani iankaikkisesti.

166. Ja kerran tuskaa vailla
saat herätä uuteen
elämään.

167. Ilta on tullut, Luojani,
Armias ole suojani.

168. Hän sinne eeltä lähti,
mua siellä odottaa, on hellä
johtotähti lähemmäs
Jumalaa.

169. Hetket hiljaiset jälkeesi
jäivät kullaten muistojen
kirkkaimmat päivät.

170. Herra on antanut
meille elämän, hänen
kädessään on myös
lähtömme hetki.

171. Elämän kirjaan
merkitty on kuoleman hetki
ja syntymä.

172. *Ei mikään voi kuolla,
ei kukat, ei tuuli, ei
rakkaus kuolla voi. Ohi
polku vain kulkee ja kukat
jää taakse ja muualla tuuli
soi.*

173. *Ei kuolema ole
arvoitus, joka kerran
ratkeaa, se on ihmisen
ihana oikeus taipaleensa
tehtyä nukahtaa.*

174. *Aikamme on lyhyt,
syttyvä, sammuva kuin
liekki.*

175. *Aurinko laskee, jo
pitenee varjot, aika on eron
ja jäähyväisten. Poissa on
ystävä kallehin.*

176. *Aamunkoitosta
iltaruskoon kulkija elämän
taivaltaa. Määränpäähän
saapuessaan uneen
rauhaisaan taipua saa.*

177. *Kaiken tänne jätän
rikkaan kauniin maan.
Nousen taivaan sineen
ruskoon punertavaan.*

178. *Elämän kirjaan
merkitty on kuoleman ja
syntymän hetki. Tämä
Jumalan käsissä on.*

179. *Hiljaisuuden rannalla
vallitsee suuri vapaus.*

180. *Kuolema tuli hiljaa,
vapauttavana ystävänä se
tarttui käteesi, ja vei sinut
kirkkauteen.*

181. *Minä soudan pois
maailmasta uneen ja
unheeseen ja tuskasta
kuolemasta, minä soudan
vapauteen.*

182. *Hetket ovat kuin
laivat, ne lähtevät
armottomasti aikanaan.
Meidän on oltava kuin
satama, tyynesti kaivaten.*

183. *Isä, Sinun käsiisi
annan koko matkani,
alkuni ja loppuni, syliisi
siunattuun.*

184. *Oon onnellinen
vaeltaja, käyn maailmasta
parempaan. Ei siellä
tuskaa, vaikeuksia. On
kirkas määrä matkallain.*

185. *Katsahda yli sen, mikä
on edessäsi – sateenkaari
loistaa.*

186. *Jumala muuttaa eilisen
valoisaksi huomiseksi.*

187. *Tie valmis on, ja päässä
sen vastaus löytyy ikuinen.*

188. *Rauha ihmeellinen
maassa kirkkouden, ei
myrskyjen pauhina soi.*

189. *Näen kuin vuorelta
kauas laaksohon, kun
pakenee varjot ja aurinko
lähellä on.*

190. *Kevyesti kuin perhonen
laskeutuu kukkaan,
kevyesti laskeutuu Luojan
käsi ja pyyhkii pois tuskan.*

191. *Nuku unta nyt tyyntä
ja lempeää, lepää Jumalan
kämменellä.*

192. *Ja kerran tuskaa vaille
hän herää uuteen elämään.*

193. *On pursi irronnut
maan laiturista, vie virrat
kuulaat kohti Jumalaa.*

194. *Luona Herran hyvän,
vapaina vaivoista, saat
rauhan syvän.*

195. *Minne meri ja taivas
kantaa, minne aalto ja
tuuli käy, siellä nouseva
aurinko hohtaa ja
sydämelles lempeän rauhan
suo.*
196. *Kätös voimakas
turvaksi anna, kun uuvun,
niin nosta ja kannan,
ikirauhaan kerran vie.*
197. *Hiljaisuuden äärelle, sä
miksi käyt näin varhain.
Ain sydämmessäin sinusta,
säilyy muisto parhain.*
198. *Luoja päättää
päivistämme, tietää, tuntee
elämämme. Antaa rauhan,
levon suo, jokaisen hän
kutsuu luo.*
199. *Vierellänsä kulkemaan
sai hän oppaan parhaan,
Herra kantaa hellin käsin
hänet taivaan tarhaan.*
200. *Lepää rauhassa, tuulen
kehässä, tuoksussa
kesäisen maan*
201. *Ei pelkoa taivaassa,
vain rauha ja ikuisuus.*
202. *Mitä tummempi taivas,
sitä kirkkaammat tähdet.
Mitä suurempi suru, sitä
lähempänä Jumala.*
203. *Muistoista aika
rakentaa lohdutuksen.*
204. *Kauniina nauhana
vuosien päivät, helmenä
jokainen muistoksi jäivät.
Elämän päivien ketju on
kallis, helmist' ei
yhdenkään kadota sallis.*
205. *Auta meitä Herra,
meidän Jumalamme, sillä
Sinuun me turvaudumme.*

206. *Jäi jälkeesi kaipuu –
jäi sanaton suru.*

207. *Luoja kauan valmisti
viljaa vuosi vuodelta
verkalleen. Nyt enkelit
kypsän lyhteen vei elämän
Herralle taivaaseen.*

208. *Pitkä on päivien retki
illan himmeyteen. Yksi on
autuas hetki kivusta
uupuneen; nukkuu siintoon
illan.*

209. *Sinun turvanasi on
ikäiäkojen Jumala sinua
kannattavat iankaikkiset
käsi-varret.*

210. *Meillä on asumus
Jumalalta, iankaikkinen
maja taivaissa, joka ei ole
käsin tehty.*

211. *Ylitse elämän, ohi
kuoleman rajan, Jumala
vienyt on vaeltajan.*

212. *Päivät kirkkäat,
päivät kyyneleiset siunaa
Herra.*

213. *Kauniit muistot eivät
koskaan kuole, eivätkä
milloinkaan jätä yksin.*

214. *On tuska, sairaus,
kyyneleet nää, sun
kohdaltas ohi kaikki tää.
Nyt aurinko kirkas ja
lämpöinen on paistava sulle
ikuinen.*

215. *Ei mikään virta ole
niin nopea kuin elämä. On
ilta, kun ehtii joen ylitse.*

216. *Herra, sinun Jumalasi,
käy itse sinun kanssasi;
hän ei jätä eikä hylkää
sinua.*

217. *Sydämässä soi kaipuu
sanaton. Metsä hiljaa
huminoi kiire poissa on.*

218. *Sinun kädessäsi on
kohtalomme, Jumala. Sinun
voimasi auttaa meitä
kestämään.*
219. *Rannalle himmeän
lahden, aurinko laskenut
on. Kutsu jo soi
iltahuudon, taakka
laskettu on.*
220. *Kun pitkän elämän
elää saa, voi rauhassa
nukahtaa.*
221. *Kun kaikki on
valmista, tehty on työ,
edessä koittaa rauhaisa yö.*
222. *Voi miten onkaan lyhyt
päivien kaari auringon
noususta auringon laskuun.*
223. *Tuli eteen hiljaisuus ja
kauniit tyynet veet, on vain
valo ääretön ja rauhan
autereet.*
224. *On lempeä levonmaa,
unen kaarisilta sinne
johdattaa.*
225. *Sinessä lintu liittää –
pilviä tuuli tuo kera
kaipausten – kiitosten
siivin siirrymme Jumalan
luo.*
226. *Herra, nyt sinä lasket
palvelijasi rauhaan
menemään.*
227. *Ihmisen elinpäivät
ovat niin kuin ruoho. Kun
tuuli käy hänen ylitsensä,
ei häntä enää ole. Mutta
Herran armo pysyy
iankaikkisesti.*
228. *Ja hän on pyyhkivä
kaikki kyynleet hänen
silmistään, eikä kuolemaa
ole enää oleva.*
229. *Jumala on rakkaus.*

230. *Minä olen
ylösnousemus ja elämä.
Joka uskoo minuun, hän
elää, vaikka olisi kuollut.*

231. *Kaunis on kuunnella
kutsua Luojan, nukkua
pois, kun jo uupunut on.*

232. *Onnellinen hän joka
päänsä taitaa painaa
iankaiikkisen Isän syliin.*

233. *Jeesus sanoo: Joka
uskoo minuun, elää vaikka
olisi kuollut.*

234. *Rakkaus ei koskaan
häviä.*

235. *Me muistamme Isää
ja Ukkia siunaten, elit
kaiaksesi antaen, uhraten.
Unesi olkoon kaunist,
pyhää.*

236. *Lähdit niin hiljaa että
aamu vain kuuli.
Sylissään matkalla sinut
kantoi tuuli.
Mutt` sydämiimme elämän,
jätit muistosi lämpimän.*

237. *Murtuu elon siteet,
kaiikki häviää.
Muiston kauniit kiteet
vain pysyviksi jää.*

238. *Tuli hiljaa lähdönhetki,
vaivat väistyi, tuli rauha.
Sammui sydän läheisen,
on aika surun hiljaisen.*

239. *Ei haihdu ne muistot mi
sinulta jäi,
niill` tyyni on sija mun
sielussain,
ei kuihdu, ei kuole, ne
kukkivat vaan,
ja ruusuina seuraavat
tuonelaan.*

240. Kauniina kesäisenä
päivänä kultainen
sydän hiljeni. On niin
vaikea kestää
lähtösi, suuri ja sanaton
on surumme.

Rakkaat muistomme ovat
lohtunamme.

241. Lepää rauhassa maamies.

242. Sinä odotit kevättä,
kesää uutta, sen
valoa, lämpöä, suloisuutta.
Sait kauneimman, ihanan
uuden maan, jäimme sinua
kyynelin kaipaamaan.

243. On hiljainen taivaanranta,
eikä lintujen laulu soi. Ei
kuoleman tarkoitusta aina
ymmärtää voi.

244. Emme unohda muistoas
kaunista, hyvää, viime
leposi olkoon rauhaisaa
syvää.

245. Vinu unta rauhaisaa,
rakkaudella sinua muistaa
saa, ei kuulu enää nauru
kodissa, on rakkaat muistot
vain lohtuna.

246. Side lämpöinen kotiimme
lapsuuden näin katkesi
hiljaa sammuen. Uni
ikuinen tuuditti isän pois,
vaan muistoja mikään ei
himentää vois.

247. Päivänä kauniin kesäisen,
hiljeni sydän
kultainen. Lähtösi vaikea
kestää on,
surumme suuri ja sanaton,
lohtuna
muistot rakkaat. Kauniit
muistot eivät
koskaan kuole, eivätkä
milloinkaan
jätä yksin.

248. *Tunsit metsät, tunsit veet,
soi sulle luonnon kanteleet.
Näit sinitaivaan ja pilvet
siellä ne kertovat – olet
oikealla tiellä.*

*Nyt olet vapaa ja mukana
tuulen saat kulkea rajalla
ajattomuuden. Olet
kimmallus tähden, olet pilven
lento, olet kasteisen aamun
pisara hento. Et ole poissa,
vaan luokseni saavut
mukana jokaisen nousevan
aamun ja jokaisen
tummuvan illan myötä
toivotat mulle hyvää yötä.*

249. *Metsien ja järvien vaiheilla
soi sävel
suruinen. Jäi jälkeesi
muistot kalliit,
metsien väsymätön vaeltaja.*

250. *On Luojan kädessä ihmisen
tie,
hän matkamme määrää ja
perille vie.*

251. *Lepää rauhassa, tuulen
kehässä,
tuoksussa kesäisen maan.*

252.

- *Anna surun muuttua
kauniiksi muistoksi -*

253. *Ja aamulla enkeli tarttui
hänen
käteensä ja sanoi:
Tule, minä vien sinut kotiin.*

254. *Oli lähtöhetkesi salaisuus,
vain Taivaan Isä tiesi sen,
ikirauhaan sinut vei.*

255. *Nukuit pian -
muistot elää.*

256. *Täällä pohjan tähden alla
on nyt kotomaamme,
mutta tähtein tuolla puolen
toisen kodon saamme.*

257. *Elämää eivät ole
päivät,
jotka ovat menneet, vaan
hetket,
jotka muistetaan.*

258. *Siks oon mä suruinen,
kun sua mä muistelen
niin paljon meni kaunista
pois.*

259. *Sen suven suloisuutta
toivossa katselen, kun
kerran kaikki uutta on
maassa autuuden.*

260. *Olen siirtynyt rauhaan
lempeään. Silti teidän olen,
lähellenne jään.
Tallentakaa menneen
parhaat muistot, muiden
olla antakaa. Kuin ennen
voimissain, te minut
muistakaa.*

(Aila Meriluoto)

261. *Hyvän ihmisen muisto,
miten mieltä se lämmittää,
miten aina sen soinnusta
sieluun sävel pieni soimaan
jää.*

262. *Aavan meren tuolla
puolen jossakin on maa,
missä onnen kaukorantaan
laine liplattaa.
Missä kukat kauneimmat
luo aina loistettaan,
siellä huolet huomisen voi
jäädä unholaan.*

263. *Rakas Täti ei koskaan
kuole.
Hän elää ajatuksissamme,
sydämissämme,
muistoissamme.*

264. *Elit ahkeran elämän,
jätit valoisan muiston.*

265. *Ei ihmismieli ymmärtää
voi, miksi niin viaton ja pieni
otettiin pois. On kaipaus
valtava, jota ei voi sanoin
kuvailla.*

266. *Herra, ota kädestä kiinni,
hoida, helli ja kannaa häntä.
Meille paljon voimia anna,
kestää suru suunnaton, jolle
itku on loputon.*

muistoa kunnioittaen,

Syvästi kaivaten,

Rakkaudella,

*Syvästi ikävöiden ja
jälleennäkemisen toivossa,*